

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 26.10.1965, sp. zn. 10 To 11/65, ECLI:CZ:NS:1965:10.TO.11.1965.1

Číslo: 20/1966

Právní věta: K obnove trestného konania: V konaní o návrhu na obnovu neplatí takzv. revízny princíp, takže súd z podnetu návrhu na obnovu nepreskúmava, či sú splnené podmienky obnovy ohľadne všetkých oddeliteľných výrokov napadnutého rozhodnutia, ale skúma dôvodnosť návrhu na obnovu len v rámci, ktorý bol návrhom vymedzený. Prekročiť rámec návrhu na obnovu konania a povoliť obnovu konania aj ohľadom výrokov, u ktorých obnova žiadaná nebola, nie je možné. /1/

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 26.10.1965

Spisová značka: 10 To 11/65

Číslo rozhodnutí: 20

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Obnova řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 278

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 20/1966 sb. rozh.

K obnove trestného konania:

V konaní o návrhu na obnovu neplatí takzv. revízny princíp, takže súd z podnetu návrhu na obnovu nepreskúmava, či sú splnené podmienky obnovy ohľadne všetkých oddeliteľných výrokov napadnutého rozhodnutia, ale skúma dôvodnosť návrhu na obnovu len v rámci, ktorý bol návrhom vymedzený. Prekročiť rámec návrhu na obnovu konania a povoliť obnovu konania aj ohľadom výrokov, u ktorých obnova žiadaná nebola, nie je možné. 1)

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 26. 10. 1965 sp. zn. [10 To 11/65.](#))

Obvinený bol právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 1955 sp. zn. T 31/54 uznaný vinným trestnými činmi porušenia povinnosti verejného činiteľa podľa § 176 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a) tr. zák. z r. 1950, rozkrádania majetku národného podľa § 245 ods. 1 písm. c) tr. zák. z r. 1950, prijímania úplatku podľa § 181 ods. 1 a 3 tr. zák. z r. 1950, porušenia povinnosti verejného činiteľa podľa § 175 ods. 1 písm. b) tr. zák. z r. 1950, podvodu podľa § 249 ods. 1 písm. a) tr. zák. z r.

1950 a odsúdený k príslušným trestom.

Návrhom na obnovu konania sa obvinený pôvodne domáhal zrušenia tohto rozsudku v celom rozsahu. Na verejnom zasadnutí krajského súdu obmedzi však svoj návrh iba na výrok o vine trestným činom prijímania úplatku a trestným činom podvodu s tým, že nápravy v ostatných smeroch sa bude domáhať podnetom na podanie sťažnosti pre porušenie zákona.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 1. septembra 1965 povolil podľa § 278 ods. 1 tr. por. obnovu trestného konania, pokiaľ bol obvinený uznaný vinným trestným činom prijímania úplatku podľa § 181 ods. 1, 3 tr. zák. z roku 1950. Pokiaľ sa domáhal obnovy tiež ohľadne výroku o vine trestným činom podvodu podľa § 249 ods. 1 písm. a) tr. zák. z roku 1950, nebolo návrhu vyhovené.

Sťažnosť obvineného proti tomuto uzneseniu Najvyšší súd zamietol.

Z odôvodnenie:

Obvinený sa v sťažnosti proti uzneseniu krajského súdu domáhal toho, aby bola povolená obnova konania aj vo výroku o vine trestným činom rozkrádania národného majetku a porušenia povinnosti verejného činiteľa.

Najvyšší súd sa predovšetkým zaoberal otázkou, či krajský súd bol povinný skúmať podmienky obnovy aj ohľadom tých častí rozsudku bývalého krajského súdu, ohľadom ktorých vzal sťažovateľ výslovne svoj návrh na obnovu konania späť.

Krajský súd postupoval správne, keď skúmal dôvodnosť návrhu na obnovu konania len v tom rozsahu, na aký ho výslovne obmedzil odsúdený vo svojom konečnom návrhu na verejnom zasadnutí pred krajským súdom. V konaní o obnovu neplatí takzv. revízny princíp, takže súd z podnetu návrhu na obnovu nepreskúma, či sú splnené podmienky obnovy ohľadne všetkých oddeliteľných výrokov napadnutého rozhodnutia, ale skúma dôvodnosť návrhu na obnovu len v rámci, ktorý bol návrhom vymedzený. Prekročiť rámec návrhu na obnovu konania a povoliť obnovu konania aj ohľadne výrokov, u ktorých obnova žiadaná nebola, nie je možné. Plynie to z toho, že v konaní o obnovu, na rozdiel od konania o sťažnosti (§ 147 tr. por.) konania o odvolaní (§ 254 tr. por.) a konania o sťažnosti pre porušenie zákona (§ 267 tr. por.) zákon nestanoví takzv. revíziu povinnosť súdu, to znamená povinnosť preskúmať z podnetu podaného opravného prostriedku správnosť napadnutého rozhodnutia po všetkých stránkach a vo všetkých častiach, ktoré je osoba, ktorá taký opravný prostriedok podala, oprávnená napadnúť. Plynie to ďalej aj z ustanovenia § 282 ods. 1 tr. por., podľa ktorého súd proveruje iba dôvodnosť návrhu na obnovu a nemá stanovenú súčasne aj povinnosť skúmať podmienky obnovy aj mimo rámec návrhu na obnovu. Ustanovenie § 293 písm. b) tr. por. tiež stanoví, že súd návrh na povolenie obnovy zamietne a limine, ak smeruje len proti výroku, ohľadne ktorého obnova nie je prípustná. Z argumentu z opaku plynie, že súd nemôže skúmať, či návrh na povolenie obnovy je prípustný a potom aj dôvodný vôči niektorému inému výroku napadnutého rozhodnutia, proti ktorému výslovne nesmeruje.

Keď teda krajský súd postupoval tak, že skúmal podmienky obnovy len v rámci návrhu na obnovu konania, ktorý navrhovateľ výslovne vymedzil, nemôže byť dôvodnou námietkou sťažovateľa, že krajský súd mal povoliť obnovu konania aj ohľadom tých oddeliteľných výrokov o vine uvedených v napadnutom rozsudku, proti ktorým jeho návrh nesmeroval. V tomto smere treba označiť preto sťažnosť odsúdeného za nedôvodnú. Treba ešte uviesť, že zákon nebráni, aby odsúdený znovu podal návrh na obnovu v tej časti, o ktorej krajský súd nerozhodoval, pretože ho odsúdený v tejto časti vzal späť.

Konečne aj z ustanovenia § 284 ods. 1 tr. por. plynie, že súd rozhoduje o obnove len v rozsahu

podaného návrhu (arg. zo slov „Zruší ... v časti, v ktorej je návrh dôvodný“).

1) Pozn.: Tím není dotčena povinnost soudu uvedená v § 285 tr. ř.